

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

In Tit. XIII. De Restitutione Spoliatorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](#)

IN TIT. XI. DE PLUS PETITIONIBUS.

SUMMARI A.

1. Plus petitur re, causa, loco, tempore: & pœnæ plus petentium.

Traducatur hoc Tit. quatuor modi plus petendi, & pœnæ plus petentium. Plus petens re, ut si, cui tantum decem debentur, petat viginti; & plus causia petens ut quid quod ingeneret vel alternativè debitum est, præcisè petit, & septâ debitori electione, condemnatur adversa.

IN TIT. XII. DE CAUSA POSSESSIONIS ET PROPRIETATIS.

SUMMARI A.

1. Iudicium possessorum & petitorum cumulari posse.
2. Proposito & pendente iudicio petitorio an liceat actio-
ri veire ad possessorum.

Incidit subinde etiam in judicium questio de causa, id est, lite possessionis & proprietatis, instituenda, instruenda, definienda, utrum scilicet utraque causa simul in eodem iudicio, coram eodem judice, & adversus eundem adversarium, proponi & tractari possit; vel si alterum in iudicium deductum sit, utrum & alterum ex intervallo deduci possit.

Et quidem quod ad primum attinet, iudicium possessorum & petitorum ab initio simul proponi, tractari, unaque sententiâ finiri posse, modo de utraque causa liqueat, text. est in c. i. c. Cùm super 4. & c. Cùm dilectus 6. hoc tit. ita ut primò prouertetur super possessione, & ex incontinenti super proprietate, c. 2. & ibi Gl. V. expressum & d. c. 6.

tio in expensas. Qui plus loco petit, alibi scilicet quām ubi conventum est ut solveretur, ad interest tenetur. Si verò à quo plus tempore peritur, ante diem scilicet existentem vel conditionem convenientem, inducias dupl. causas, lapsq; tempore non cogitur excipere litem, nisi solutis expensis prioris litis ante diem mortæ, text. hic & ibid. Gl. Vide Interpp. ad §. Si quis agens 33. Infit. de actionib. V.A.

hoc tit. Quod si actor utroque iudicio simul agens, possessionem quidem probet, sed non dominium seu proprietatem, Judex ei adjudicabit possessionem, sed abjudicabit proprietatem, c. Cùm Ecclesia 3. hoc tit.

Quoad alterum propositum fuit summum Pont. ad actori, qui ab initio egit de proprietate, licet, pendente hoc iudicio, post litem contestatam eo suspenso venire demum ad possessorum. Et rescriptum Pont. eum, qui ab initio egit iudicio proprietatis, posse eo suspenso etiam post litem contestatam, recurrere ad iudicium adipiscendæ vel recuperandæ possessionis, dummodo hoc fiat, antequam renuntiatum aut conclusum sit in causa: postquam verò conclusum fuerit, & ante sententiam non posse, nisi justa causa sub sit, c. Pastoralius 5. hoc tit. Nec enim agendo petitorio videatur quis renuntiasse possessorio, cùm nihil commone habeat proprietates cum possessione, I. Naturaliter II. §. 1. D. De acq. possess. Canis in Summa lib. 17. tit. 1. §. 15. & ad e. ult. sup. de iudic. V.A.

IN TIT. XIII. DE RESTITUTIONE SPOLIATORUM.

SUMMARI A.

1. Spoliatus ante omnia restituendus.
2. Requisita ad hoc.
3. Quibus casibus non restituatur.

Supradicte Tit. de ord. cognitionum, dictum est, quis ordo servandus sit in cognitione, quando reus obicit spoliationem in modum exceptionis: hic verò agitur, quis ordo sit servandus, quando quis agit iudicio spoliationis seu possessorio recuperandæ possessionis.

In quo illud singulare est, quod qui agit tamquam spoliatus (quia scilicet vel vi vel clam de possessione rerum corporalium eiusdem sit, c. i. c. Olim 12. & c. ult. hoc tit. vel rerum iuriumque incorporalium quasi possessione aut beneficio Ecclesiastico iniuste privatus, c. i. c. In litteris 5. & c. Conquerente 7. h. t.) ante omnia veniat restituendus, etiā prædo, secundum rigorem iuris, d. c. 5. in fin. Adeoque contra Reg. Juris in favorabiliore d. Et R.

De R. I. in hoc recuperandæ possessionis judicio actor favorabilior habetur, quam reus, idque odio spoliationis. † Qui ita demum restitutio- nem obtinebit, si duo hæc probaverit, nimurum se fuisse in rei possessione, vel quasi, tempore spo- liationis: item se spoliatum fuisse ab eo, adversus quem agit, sive ipsem spoliaverit, sive spoliari mandaverit, vel ab alio factam spoliationem ra- tam habuerit, c. Cum ad sedem 15, b. t.

Cæterum spoliatus, non restiratur, si con- 3 sentiat, ut adversarius probet rem esse suam, c. i., b. t. vel si ante spoliationem beneficio Ecclesia- stico sponte renuntiaverit, c. Accepta 3, b. t. Post spoliationem renuntiatio facta non nocet; quia non est verisimile, quod spouate renun- tiaverit, d. c. z. b. t. Et alius quibusdam casi- bus. V. A.

IN TIT. XIV. DE DOLO ET CONTUMACIA.

Repete ad hunc Tit. dicta in Summa Iuri Can. lib. IV. Tit. IV.

IN TIT. XV. DE EO, QUI MITTITVR IN POSSESSIONEM CAVSA REI SERVANDÆ.

V. Summam d. loco §. 2. 3. 4.

IN TIT. XVI. VT LITE PENDENTE NIHIL INNOVETVR.

SUMMARI A.

1. *Lis pendere quando dicatur.*
2. *Lite pendente nihil innovandum.*

Lis pendere dicitur inter aliquos sollicitatio- ne, quæ ad notitiam rei citati pervenerit, aut perecum factum est, quod minus perve- niret, cum expressione causæ, qua plenè instrui possit, super quibus in judicio conveniatur, Clem. 2. b. t.

2. Pendente autem lite nihil temerè immutan- dum aut innovandum esse, pro regula communis traditum est, sed relinquenda esse omnia in suo statu, ne in aliquo actoris vel rei conditio litisve

pendentis qualitas deterior fiat. Hinc in ea pos- sessione, aut quasi possessione, quisque pendente lite manere debet, quam initio litis habuit: & re- scriptum, quo quid circa eam innovatur, lite pen- dente, habetur subreptitum, c. i., b. tit. Hinc pen- dente causa matrimonii, qua agitur ad divor- tum, id est ad separationem thorii conjugalis, manere interim debet integer status, & possessio conjugalis, c. i., b. t. Hinc & in ius vocatus super re aliqua, non potest eam rem pendente lite alienare: tæque litigiosa alienata, quæ recuperari ne- queat, alia in ejus locum surroganda est; quæ alienari interim non poterit, c. 3. & 4, b. tit. V. A.

IN TIT. XVII. DE SEQVESTRATIONE POSSESSIONVM ET FRUCTUUM.

SUMMARI A.

1. *Sequestratio regulariter prohibita.*
2. *Licita certis easibus*

Quin & sequestratio rei inter aliquos con- troversæ pendente lito regulariter prohibita est, l. un. C. De prohib. sequestr. pecun. quia continet speciem quædam innovationis, & est instar spoliationis, cum possessionem & fru- ctus ex manibus & potestate rei & actoris trans- ferat in manus & custodiam tertii alicujus. Quod

intellige de sequestratione necessaria seu judicia- li, quæ sit auctoritate judicis, citra consensum partium, id est oportio, quia nemini possessio- nis sui commodum abique causæ cognitione est adiungendum, nem oportet in ea turbandus, Doct. add. l. unic. non de voluntaria, quæ sit partium con- ventione.

Dixi, regulariter; quia licita certis easibus 2 est sequestratio, utique ex causa prodigalitatis & dilapidationis: veluti si actor propter rei contu- maciam missus in bonorum possessionem ex pri-